

školy v Moravskoslezském a Jihočeském kraji. Největší potíže se mzdovými prostředky mají školy v hl. m. Praze.

Možnosti vyjádřit se, jaké jsou další překážky v zajištění výuky anglického jazyka ve 3. ročníku, využilo 27 % z dotazovaných škol. Téměř 6 % z těchto škol vidí překážku ve spojování ročníků, a tím i vytvoření jedné vyučovací skupiny z více ročníků. Jedná se převážně o malotřídní školy, v nichž k takovému slučování dochází. Učitelka/učitel tak musí v jedné vyučovací hodině pracovat diferencovaně s několika skupinami s odlišným stupněm znalostí anglického jazyka. Více než 3 % spatřují nedostatky v dalším vzdělávání pedagogických pracovníků a v neochotě pedagogických fakult nabízet jednooborová doplňková studia cizích jazyků. Za pozitivní zjištění lze považovat, že 106 z 303 škol, které využily možnosti se k problému volně vyjádřit, zvýraznilo ze své strany bezproblémové zajištění výuky anglického jazyka od 3. ročníku.

V průběhu školního roku zjišťovala ČŠI zajištění výuky anglického jazyka ve vztahu k cílům vzdělávací oblasti „Jazyk a jazyková komunikace“ podle RVP ZV. Ve všech základních školách již mají tuto oblast zapracovanou ve svých ŠVP a nabízejí různé formy výuky. Z celkového počtu žáků zapsaných ve třídách mělo angličtinu jako první jazyk 86,1 %, v rozšířené výuce 13,6 %, v nepovinném předmětu 9,1 % a v zájmových útvarech 4,6 %. Ve sledované výuce byl průměrný počet zapsaných žáků ve třídě 15,7 a průměrný počet žáků skutečně přítomných byl 13,6.

Při přechodu žáků z 1. na 2. stupeň (nebo z malotřídních škol) zjišťuje 80,9 % škol návaznost nejčastěji vstupními testy, u nižšího stupně gymnázia v přijímacích zkouškách. V následném zajištění návaznosti výuky anglického jazyka je nejčastější formou dělená skupinová výuka podle pokročilosti. Pouze v jedné z navštívených ZŠ byla zavedena výuka některého jiného předmětu v anglickém jazyce.

Vlastní samostatnou koncepci výuky cizích jazyků mělo 73 % navštívených základních škol. Vedení 92,9 % škol se i ve vlastním hodnocení věnovalo zajištění výuky AJ. V uplynulých 3 letech přijalo 91,5 % ZŠ různá opatření pro zajištění a zlepšení výuky AJ, avšak nejméně jednu čtvrtinu se jim převážně z ekonomických nebo personálních důvodů nepodařilo realizovat. Při vyhodnocování úrovně výuky cizích jazyků 18 % škol využívá Společný evropský referenční rámec pro jazyky nebo využívá srovnávací testy nad rámec školy (39 %). Ve zbývajících školách je úroveň sledována pouze na školní úrovni.

Nečastější motivační aktivitou byl poznávací zájezd žáků do zahraničí (30 % ZŠ), výměnných pobytů měli možnost zúčastnit se žáci ze 4,6 % ZŠ. V některých školách žáci získali i certifikované zkoušky z AJ, a to 1. úroveň 0,3 % a 2. úroveň 0,01 % žáků.

Výuku AJ v navštívených školách zajišťovalo 80,2 % kvalifikovaných učitelek/učitelů, avšak vysokoškolskou přípravu pro výuku AJ absolvovalo pouze 25 % vyučujících. Nízký byl podíl rodilých mluvčích ve výuce (2,2 %; podrobnější údaje viz následující graf 7). Metodickou pomoc učitelkám/učitelům AJ zajišťuje metodický orgán v rámci školy v 83,8 % ZŠ.

Ve sledovaném období studovalo cizí jazyk na vysoké škole 11,4 % nekvalifikovaných vyučujících. V rámci dalšího vzdělávání 11,2 % učitelek/učitelů absolvovalo kurzy metodické a jazykové přípravy MEJA nebo Brána jazyků, téměř 25 % vyučujících se vzdělávalo k práci s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami, 20 % se zúčastnilo seminářů k Evropskému jazykovému portfoliu a Společnému evropskému referenčnímu rámci. Přibližně 70 % učitelek/učitelů cizích jazyků se zúčastnilo dalšího vzdělávání s tematikou týkající se výuky cizích jazyků. Ve 23,5 % ZŠ uvádějí negativní dopady sociálně ekonomické situace v regionu pro možnosti širšího jazykového vzdělávání. Zkušenosti s projekty Evropské unie získalo 21,1 % učitelek/učitelů z navštívených škol, zahraniční stáže nebo studijní pobyty